

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานำเสนอผลงานเรื่อง มาตรการในการจัดการขยะในทัศนะของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยจะแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 บริบทของพื้นที่กรณีศึกษาตำบลกระแจะ

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานจากการสำรวจแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ผลการศึกษามาตรการในการจัดการขยะในทัศนะของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 บริบทของพื้นที่กรณีศึกษาตำบลกระแจะ

ตำบลกระแจะ เดิมมีพื้นที่การปกครองขึ้นอยู่กับอำเภอท่าใหม่ มีทั้งหมดจำนวน 9 หมู่บ้าน โดยมี นายประกิจ เหมเวช เป็นกำนันคนแรก ต่อมา มีประชากรมากขึ้น จึงแยกหมู่ 10 ออกจากหมู่ 2 และหมู่ 11 ส่วนในการตั้งชื่อตำบลว่า “กระแจะ” เนื่องจากสมัยก่อนในบริเวณหมู่บ้านมีต้นไม้มชนิดหนึ่ง ชื่อว่า ต้นกระแจะ เป็นต้นไม้ที่ขึ้นอยู่กลางหมู่บ้าน ในปัจจุบันคนในหมู่บ้านและนอกหมู่บ้าน จึงได้เรียกชื่อกันติดปากว่า กระแจะ จึงตั้งชื่อตำบลว่า ตำบลกระแจะ ตามคำพูด ตามคำบอกเล่า ก็ยังไม่มีใครเคยเห็นต้นกระแจะจริง ๆ แต่เข้าใจว่าเป็นต้นไม้มชนิดหนึ่ง เป็นไม้ป่าดิบ และมีใบเล็กเรียวยาวจะมีจริงหรือไม่ ไม่มีใครสามารถบอกได้หรือเป็นการตั้งชื่อต้นไม้มที่เกิดขึ้นกลางบ้านอาจไม่ทราบชื่อที่เรียกกระแจะเพราะเรียกตามที่คนรุ่นก่อนเล่ามา ส่วนสีประจำตำบลใช้สีเหลืองดอกคูณ เพราะสมัยก่อนตำบลกระแจะมีความสมบูรณ์ และประชากรทำนาข้าวจำนวนมาก ปัจจุบันอาจเหลือเพียงเล็กน้อยและสีเหลืองเป็นสีแห่งความสงบ อุดมสมบูรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ จึงใช้สีเหลืองเป็นสีประจำตำบลกระแจะ (องค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ. 2554 : 1)

ตำบลกระแจะ ตั้งอยู่ที่ทิศตะวันออกเฉียงใต้ของอำเภอนายายอาม ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านเนินพรวด ระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอนายายอามประมาณ 19 กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ หมู่ 1, 5

ตำบลสนามไชย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ หมู่ 5

ตำบลช้างข้าม

ทิศเหนือ ติดต่อกับ หมู่ 4

ตำบลวังโตนดและตำบลนายายอาม

ทิศใต้

ติดต่อกับ ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย

อาชีพหลักของตำบลกระแจะ คือ เกษตรกรรม ประมงชายฝั่ง การเลี้ยงกุ้ง และรับจ้าง ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ทุเรียน เงาะ ลองกอง พริกไทย และยางพารา การเกษตรดังกล่าวใช้แหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญ คือ คลองกระแจะ ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง มีทั้งรับจ้างทั่วไป รับจ้างเป็นแรงงานในภาคการเกษตร

สภาพบริบททางวัฒนธรรมนั้น วัฒนธรรมการทำนา ในช่วงฤดูฝนจะเป็นฤดูกาลทำนาของชาวบ้านตำบลกระแจะ มีการลงแขกเกี่ยวข้าว ร้องเพลงเกี่ยวข้าว แต่ในปัจจุบันวัฒนธรรมนี้ไม่ค่อยได้เห็นในตำบลกระแจะ เนื่องจากพื้นที่ในการทำนาเหลือน้อยลงถูกนำไปเป็นบ่อเลี้ยงกุ้งเสียมากกว่า ซึ่งมีราคาดีกว่าการปลูกข้าว ที่เหลือจะเป็นการปลูกไว้เพื่อบริโภค

ประเพณีรำสวด ในการสวดพระอภิธรรมงานศพคืนสุดท้ายจะมี “ประเพณีรำสวด” แทนจะทุกงานในชุมชนตำบลกระแจะ ถือว่าเป็นการสวดส่งวิญญาณของคนตายและอยู่เป็นเพื่อนคนเป็น ในคืนสุดท้ายก่อนจะนำศพไปเผาในวันรุ่งขึ้น วิธีการเล่น คือ ใน 1 คณะ จะมีคนแสดงประมาณ 6 คน ส่วนมากเป็นผู้หญิงจะทั้งร้องและรำ เนื้อเพลงที่ร้องจะเกี่ยวกับการส่งวิญญาณของคนตายให้ไปสู่สุคติ คนที่แสดงต้องมีการแต่งตัวด้วยชุดเสื้อ - กระโปรงสีดำ แต่งหน้าให้สวยงาม มีผ้าคล้องคอสำหรับผู้ที่เป็แม่เพลง (หากไม่มีผ้าคล้องคอจะเป็นแม่เพลงไม่ได้ เป็นได้เพียงลูกคู่เท่านั้น) ส่วนผู้ชายในคณะจะทำหน้าที่ตีกลอง ซึ่งเครื่องดนตรีที่ใช้ ได้แก่ กลอง ฉิ่ง และฉาบ ทำการแสดงตั้งแต่พระสวดอภิธรรมจบจนถึงเวลาตี 4 โดยบทสวดสุดท้าย เรียกว่า “บทส่งเปรต” แต่ในปัจจุบัน ประเพณีดังกล่าวจะเห็นได้น้อย

การทำบุญส่งเปรต หลังวันสงกรานต์ 1 - 2 วัน ชาวบ้านในตำบลกระแจะ จะมีการนำข้าวปลาอาหารไปถวายพระ และทำอาหารอีกส่วนใส่ในกระทงที่ทำจากกาบกล้วยเย็บเป็นรูปสี่เหลี่ยมนำไปวางไว้ที่ทาง 3 แพร่ง เพื่อเซ่นไหว้วิญญาณเร่ร่อน เนื่องจากมีความเชื่อที่ว่าทาง 3 แพร่งมักจะเป็นทางที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ทำให้มีคนตายที่เรียกว่าตายโหง (เจ้าตัวมักไม่รู้ตัวว่าตนเองได้ตายไปแล้ว จะกลับบ้านก็กลับไม่ถูกจึงต้องอยู่ที่ทาง 3 แพร่ง นี้) ไม่มีใครมาทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ทำให้เกิดอาถรรพ์ที่ว่าตัวตายตัวแทน ชาวบ้านจึงมีการทำบุญส่งเปรต เพื่อเป็นการลดอาถรรพ์ดังกล่าว (องค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ. 2554 : 2)

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานจากการสำรวจแบบสอบถาม

ตาราง 3 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ (n = 360)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	167	46.4
หญิง	193	53.6
รวม	360	100.0

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ 53.6 ส่วนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.4

ตาราง 4 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ (n = 360)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 - 35 ปี	70	19.5
36 - 60 ปี	255	70.8
60 ปีขึ้นไป	35	9.7
รวม	360	100.0

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีช่วงอายุ 36 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาอายุ 18 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.5 และอายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.7

ตาราง 5 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการศึกษา (n = 360)

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน	13	3.6
ประถมศึกษา	195	54.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	38	10.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย	48	13.3
ปวช.	10	2.8
ปวส.	13	3.6
ปริญญาตรี	43	11.9
รวม	360	100.0

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 13.3 เมื่อพิจารณาลักษณะชนชั้นของประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี โดยใช้เกณฑ์การศึกษาเป็นหลัก คือ ชนชั้นล่าง ได้แก่ กลุ่มที่ไม่ได้เรียนและกลุ่มประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 57.8 ชนชั้นกลาง ได้แก่ กลุ่มมัธยมศึกษา ปวช. และปวส. คิดเป็นร้อยละ 30.3 ชนชั้นสูง ได้แก่ กลุ่มปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 11.9

เมื่อวิเคราะห์ความเป็นชนชั้นโดยใช้เกณฑ์ทางการศึกษาพบว่า ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ อาจมีชนชั้นล่างเป็นคนส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 57.8

ตาราง 6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ (n = 360)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ว่างงาน	20	5.6
เกษตรกรกรรม	168	46.6
รับจ้างทั่วไป	82	22.8
ธุรกิจส่วนตัว	22	6.1
ลูกจ้างราชการ/พนักงานเอกชน	24	6.7
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	18	5.0
อาชีพอิสระ	26	7.2
รวม	360	100.0

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 46.6 อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 22.8 เมื่อพิจารณาความเป็นชนชั้นทางอาชีพของประชากร ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แบ่งเป็นเป็นชนชั้นล่าง ได้แก่ ชนชั้นกลาง และชนชั้นสูง ชนชั้นล่าง ได้แก่ กลุ่มที่ว่างงานและกลุ่มรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 28.4 ชนชั้นกลาง ได้แก่ กลุ่มลูกจ้างข้าราชการ/พนักงานเอกชน ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 18.9 ชนชั้นสูง ได้แก่ กลุ่มธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 6.1 ส่วนกลุ่มเกษตรกรจะเป็นการผสมกันระหว่าง ชนชั้นล่างและชนชั้นสูง คือ มีทั้งเกษตรกรรายย่อยและเกษตรกรรายใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 46.6

เมื่อวิเคราะห์ความเป็นชนชั้น โดยใช้เกณฑ์ทางอาชีพ คือ ผู้ที่มีรายได้จากการมีเงินเดือน หรือมีอาชีพอิสระที่ใช้แรงงานในครอบครัวเป็นหลัก ได้แก่ เกษตรกรรม รับจ้างทั่วไป ค้าขาย ข้าราชการ/ลูกจ้างราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน จะพบว่า ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล กระแจะ อาจจะมีชนชั้นล่างเป็นคนส่วนใหญ่ของพื้นที่ โดยคิดเป็นร้อยละ 75 ซึ่งสอดคล้องกับ ตาราง 7

ตาราง 7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว (n = 360)

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1 - 5 คน	299	83.1
6 - 10 คน	56	15.5
≥ 11 คน	5	1.4
รวม	360	100.0

จากตาราง 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีสมาชิกในครอบครัว 1 - 5 คน คิดเป็นร้อยละ 83.1 รองลงมาสมาชิกในครอบครัว 6 - 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5

ตาราง 8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (n = 360)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
≤ 0 - 5,000 บาท	65	18.1
5,001 - 10,000 บาท	138	38.3
10,001 บาทขึ้นไป	157	43.6
รวม	360	100.0

จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.3

เมื่อวิเคราะห์ความเป็นชนชั้นโดยใช้เกณฑ์ทางรายได้ แบ่งเป็นชนชั้นล่าง ชนชั้นกลาง และชนชั้นสูง ชนชั้นล่าง ได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.1 ชนชั้นกลาง ได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.3 และชนชั้นสูง ได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.6

ตอนที่ 3 ผลการศึกษามาตรการในการจัดการขยะในทัศนะของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ (n = 360)

ด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	ลำดับที่
1. มาตรการในการป้องกันขยะ	3.67	0.92	ค่อนข้างเห็นด้วย	2
2. มาตรการในการกำจัดขยะ	3.47	0.94	ไม่แน่ใจ	3
3. มาตรการสนับสนุนการจัดการขยะ	3.72	0.93	ค่อนข้างเห็นด้วย	1
รวม	3.62	0.93	ค่อนข้างเห็นด้วย	-

จากตาราง 9 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.62$) กับมาตรการในการจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จะพบว่าประชาชนจะมีทัศนคติต่อมาตรการจัดการขยะเป็น 2 กลุ่ม คือ มาตรการที่ประชาชนตัวอย่างในการจัดการขยะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะอยู่ 2 มาตรการ คือ มีมาตรการสนับสนุนการจัดการขยะและมาตรการในการป้องกันขยะ ส่วนมาตรการที่ประชาชนไม่แน่ใจ คือ มาตรการในการกำจัดขยะ

ด้านมาตรการสนับสนุนการจัดการขยะนั้น ประชาชนค่อนข้างเห็นด้วย เนื่องจากประชาชนต้องการให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ เป็นกลไกในการดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหาขยะในพื้นที่ จากที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันจะพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ ยังไม่ได้ดำเนินการกับการแก้ไขปัญหาขยะอย่างจริงจัง นอกจากเพียงแต่รณรงค์ส่งเสริมจัดกิจกรรม เช่น การก่อสร้างเตาเผาขยะให้กับชุมชน โดยให้หมู่บ้านเป็นผู้ดูแลจัดการกับขยะกันเอง แต่กิจกรรมดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาขยะล้นเตาที่ไม่สามารถกำจัดได้หมดได้ นอกจากนี้เตาเผาขยะของ อบต. ไม่ได้มาตรฐานเพียงพอ ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการกำจัดขยะ จนในที่สุด อบต. ต้องปล่อยให้เตาชำรุดและเลิกการใช้งานไป ส่วนอีกกิจกรรมหนึ่ง ที่ อบต. กระแจะ ได้ดำเนินการก็คือ การจัดกิจกรรมรณรงค์โครงการอนุรักษ์รักษาสิ่งแวดล้อมโดยการจัดเก็บขยะริมชายทะเล โครงการดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากประชาชนและเยาวชน ช่วยในการจัดเก็บ เมื่อเก็บได้ก็นำขยะมากองแล้วเผา

ประชากรกลุ่มตัวอย่างยังค่อนข้างเห็นด้วยกับมาตรการในการป้องกันปัญหาขยะก็อาจเนื่องมาจากการที่ประชาชนมีความคิดเห็นค่อนข้างเห็นด้วยกับมาตรการในการป้องกันปัญหาขยะ จะเห็นได้ว่าประชาชนมีความตระหนักในเรื่องของการรักษาความสะอาดและป้องกันการเกิดขยะจากการที่มีการรณรงค์ทำโครงการรักษาสิ่งแวดล้อมเก็บขยะริมชายทะเลขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลกระเจะ จะมีปริมาณขยะลดน้อยลงจากเดิม ขยะส่วนใหญ่จะเกิดจากน้ำทะเลพัดขยะเข้าหาฝั่ง ซึ่งไม่ได้มากเหมือนแต่ก่อนที่ประชาชนได้นำขยะไปกองไว้และไม่กำจัดขยะ

ในส่วนของการจัดการปัญหาขยะ ที่ประชาชนมีความคิดเห็นไม่แน่ใจ ก็อาจจะเกิดจากความพร้อมของตนเองหรือองค์การบริหารส่วนตำบลกระเจะ เช่น ที่ดินที่เป็นที่ทิ้งขยะ องค์การบริหารส่วนตำบลกระเจะไม่สามารถหาที่ทิ้งขยะในพื้นที่ได้ ซึ่งแต่ละหมู่บ้านก็ไม่ยอมให้นำขยะมาทิ้งในหมู่บ้านของตน ส่วนของประชาชนที่ติดก็มีอยู่เพียงจำกัด เมื่อมีการทิ้งก็จะเผาในที่ของตน หรือก็มีการแอบทิ้งขยะข้างทางสาธารณะ หรือที่สาธารณะ ถึงแม้ว่าจะได้มีการประกาศห้ามเตือน ก็ยังไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมาตรการในการป้องกันขยะ ในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระเจะ (n = 360)

มาตรการในการป้องกันขยะ	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	ลำดับที่
1. การลดหรือการลดใช้โฟมบรรจุอาหาร	3.63	0.96	ค่อนข้างเห็นด้วย	4
2. การไม่ทิ้งน้ำยาทำความสะอาด	3.50	0.86	ไม่แน่ใจ	8
3. การไม่ใช้ถุงพลาสติก	3.52	0.89	ค่อนข้างเห็นด้วย	7
4. การไม่ทิ้งถ่านไฟฉาย	3.54	0.98	ค่อนข้างเห็นด้วย	6
5. การเพิ่มบทลงโทษผู้ทิ้งขยะเพิ่มขึ้น จะช่วยป้องกันปัญหาขยะ	3.84	0.90	ค่อนข้างเห็นด้วย	2
6. การส่งเสริมให้ประชาชนคัดแยกขยะมูลฝอย	4.00	0.78	ค่อนข้างเห็นด้วย	1
7. การไม่ทิ้งขยะลงทะเล	3.76	1.02	ค่อนข้างเห็นด้วย	3
8. การใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มีอายุใช้งานนาน จะช่วยป้องกันปัญหาขยะในชุมชน	3.58	0.98	ค่อนข้างเห็นด้วย	5
รวม	3.67	0.92	ค่อนข้างเห็นด้วย	-

จากตาราง 10 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นค่อนข้างเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.67$) ที่มีในมาตรการในการป้องกันขยะ และเมื่อพิจารณาในรายประเด็นก็ยังพบว่า ประชาชนมีความเห็นค่อนข้างเห็นด้วยเกือบทุกมาตรการ (ยกเว้นมาตรการการไม่ทิ้งน้ำยาทำความสะอาดที่มีความเห็นไม่แน่ใจ) โดยเรียงลำดับดังนี้

1. การส่งเสริมให้ประชาชนคัดแยกขยะมูลฝอย ($\bar{x} = 4.00$)
2. การเพิ่มบทลงโทษผู้ทิ้งขยะเพิ่มขึ้น จะช่วยป้องกันปัญหาขยะ ($\bar{x} = 3.84$)
3. การไม่ทิ้งขยะลงทะเล ($\bar{x} = 3.76$)
4. การลดหรือการลดใช้โฟมบรรจุอาหาร ($\bar{x} = 3.63$)
5. การใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มีอายุใช้งานนานจะช่วยป้องกันปัญหาขยะในชุมชน ($\bar{x} = 3.58$)
6. การไม่ทิ้งถ่านไฟฉาย ($\bar{x} = 3.54$)
7. การไม่ใช้ถุงพลาสติก ($\bar{x} = 3.52$)
8. การไม่ทิ้งน้ำยาทำความสะอาด ($\bar{x} = 3.50$)

ในขณะที่ประชาชนกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยกับมาตรการเกือบทุกข้อที่จะช่วยป้องกันปัญหาขยะได้ แต่ไม่แน่ใจกับมาตรการไม่ทิ้งน้ำยาทำความสะอาดว่าจะเป็นมาตรการป้องกันขยะได้นั้น มีสาเหตุมาจากประชาชนไม่ได้มีความรู้ในเรื่องของน้ำยาว่าเป็นสารเคมี เนื่องจากการขาดการศึกษาเกี่ยวกับวิชาการสมัยใหม่ดังจะเห็นได้จากตาราง 3 จะพบว่าประชาชนส่วนใหญ่จะมีระดับความรู้ในชั้นประถมศึกษา ถึงร้อยละ 54.2 ซึ่งมีมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประชาชน ที่มีความรู้จบระดับปริญญาตรี ร้อยละ 11.9 จึงไม่ได้มีความรู้ในเรื่องของสารเคมีที่มีอยู่ในน้ำยาทำความสะอาด อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ ทำให้ประชาชนเกิดความไม่แน่ใจว่าการไม่ทิ้งน้ำยาทำความสะอาดจะเป็นสาเหตุป้องกันปัญหาขยะได้

การที่ประชาชนขาดความรู้ถึงพิษภัยจากสารเคมี อาจเกิดจากประชาชนไม่ใส่ใจกับพิษภัยที่เกิดขึ้น เนื่องจากผลสารเคมีเกิดซ้ำทำให้ประชาชนมองไม่เห็นโทษที่เกิดขึ้น ควรเร่งให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องของพิษภัยสารเคมีตกค้างต่าง ๆ (สมศักดิ์ นพฤทธิ. สัมภาษณ์. 2556)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมาตรการกำจัดขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ (n = 360)

มาตรการในการกำจัดขยะ	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ครอบครัวของท่านพร้อมที่ฝึงคลบขยะในตัวเอง	3.47	0.97	ไม่แน่ใจ	5
2. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะคัดแยกขยะเป็นขยะมีพิษกับขยะไม่มีพิษ	3.68	0.87	ค่อนข้างเห็นด้วย	2
3. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะนำขยะมาทำปุ๋ยหมักเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป	3.45	0.92	ไม่แน่ใจ	6
4. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะให้ที่สำหรับเป็นจุดรวบรวมขยะขนาดเล็ก	3.02	1.11	ไม่แน่ใจ	8
5. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะนำขยะจำพวกเศษอาหาร ไปเลี้ยงสัตว์	3.51	0.92	ค่อนข้างเห็นด้วย	4
6. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะให้ลูกที่เป็นนักเรียนเข้าร่วมกลุ่มอาสาสมัครในการจัดเก็บขยะมาแปรรูปเป็นสินค้า	3.84	0.93	ค่อนข้างเห็นด้วย	1
7. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะบริจาคเงินในการกำจัดขยะในกรณีทิ้งประมาณ ๑๐๐. ไม่เพียงพอ	3.30	0.92	ไม่แน่ใจ	7
8. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะใช้ถุงผ้าไปซื้อข้าวหรือสินค้าแทนการใช้ถุงพลาสติก	3.54	0.91	ค่อนข้างเห็นด้วย	3
รวม	3.47	0.94	ไม่แน่ใจ	-

จากตาราง 11 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.47$) ในมาตรการกำจัดขยะ และเมื่อพิจารณาในรายประเด็นก็ยังพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อมาตรการดังกล่าวจะมี 2 ระดับ คือ ระดับที่ค่อนข้างเห็นด้วยกับมาตรการกับระดับที่ไม่แน่ใจ

มาตรการในระดับที่ประชาชนค่อนข้างเห็นด้วยว่าจะช่วยกำจัดขยะได้มีอยู่ 4 มาตรการ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะให้ลูกที่เป็นนักเรียนเข้าร่วมกลุ่มอาสาสมัครในการจัดเก็บขยะมาแปรรูปเป็นสินค้า ($\bar{X} = 3.84$)

2. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะคัดแยกขยะเป็นขยะมีพิษกับขยะไม่มีพิษ ($\bar{x} = 3.68$)
3. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะใช้ถุงผ้าไปซื้อข้าวหรือสินค้าแทนการใช้ถุงพลาสติก ($\bar{x} = 3.54$)

4. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะนำขยะจำพวกเศษอาหารไปเลี้ยงสัตว์ ($\bar{x} = 3.51$)
 มาตรการในระดับที่ประชาชนไม่แน่ใจ ที่จะช่วยกำจัดขยะได้ มีอยู่ 4 มาตรการ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะฝึกลบขยะในที่ตัวเอง ($\bar{x} = 3.47$)
2. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะนำขยะมาทำปุ๋ยหมักเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป ($\bar{x} = 3.45$)
3. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะบริจาคเงินในการกำจัดขยะในกรณีทิ้งประมาณ ๑๐๐ บาท ไม่เพียงพอ ($\bar{x} = 3.30$)

4. ครอบครัวของท่านพร้อมที่จะให้ที่สำหรับเป็นจุดรวบรวมขยะขนาดเล็ก ($\bar{x} = 3.02$)
 การที่ประชาชนกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเห็นด้วยกับมาตรการที่จะให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มอาสาสมัครในการจัดเก็บขยะมาแปรรูปเป็นสินค้า จะเป็นมาตรการที่ช่วยกำจัดขยะได้ในสิ่งนั้น อันมีสาเหตุมาจากการที่องค์กรบริหารส่วนตำบลกระเจาะ มีการสนับสนุนจัดซื้อหมวกกล่องให้กับเด็กนักเรียนได้บริโภคในโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่ ทำให้กล่องนมที่บริโภคแล้วมีปริมาณเพิ่มขึ้น ทางโรงเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ก็ได้มีการกำจัดขยะโดยวิธีการเผา ทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ จึงควรให้เด็กนักเรียนมีการรวมกลุ่มเพื่อแปรรูปกล่องนมเป็นสินค้า เพื่อสร้างรายได้ให้กับทางกลุ่มและตนเอง ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

การที่ประชาชนไม่แน่ใจว่า ครอบครัวพร้อมที่จะฝึกลบขยะในที่ตนเองนั้น อาจมีสาเหตุมาจากการที่ประชาชนใช้ที่ดินการประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรม ปลูกพืชผลไม้ เช่น ทุเรียน เงาะ มังคุด และพืชทางเศรษฐกิจ เช่น ยางพาราและปาล์มน้ำมัน บางพื้นที่ติดกับทะเล ก็ทำประมงชายฝั่งและนากุ้ง และองค์การบริหารส่วนตำบลกระเจาะ ยังไม่มีแผนการเก็บขยะ โดยกำหนดจุดไถบั้งเป็นจุดรวบรวมขยะขนาดเล็กของหมู่บ้าน ก่อนที่จะดำเนินการขนถ่ายนำไปฝึกลบหรือทำลาย ณ ที่ทิ้งขยะรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลกระเจาะ

จากการทำประชาคมหมู่บ้านเพื่อเสนอแผนพัฒนาของหมู่บ้านของแต่ละปีที่ผ่านมา ทางหมู่บ้านจะขอให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการบริหารจัดการขยะในตำบล เช่น หากที่ทิ้งขยะ จัดหาถังใส่ขยะ แต่ก็ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่อย่างจำกัด หากองค์การบริหารส่วนตำบลจัดหาถังใส่ขยะให้แต่ละหมู่บ้านแล้ว ผู้ใดจะเป็นผู้นำขยะไปกำจัด ทำให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจึงยังไม่มีผลการดำเนินการจัดการขยะในพื้นที่อย่างจริงจัง (ธีระศักดิ์ ศรีวิจารณ์, สัมภาษณ์, 2556)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมาตรการสนับสนุนการจัดการขยะ ในทัศนะของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ (n = 360)

มาตรการสนับสนุนการจัดการขยะ	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	ลำดับที่
1. อบต.ควรส่งเสริมการจัดทำธนาคารขยะ เพื่อเป็นแหล่งรับซื้อและจำหน่าย นำขยะกลับไปรีไซเคิลแล้วนำกลับมาใช้ใหม่	4.10	0.90	ค่อนข้างเห็นด้วย	2
2. อบต.ควรติดประกาศและประชาสัมพันธ์ ห้ามการทิ้งขยะในที่และทางสาธารณะ	4.31	0.81	ค่อนข้างเห็นด้วย	1
3. อบต.ควรนำขยะมูลฝอยไปทำเป็นเชื้อเพลิงผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อใช้ในชุมชน	3.75	0.92	ค่อนข้างเห็นด้วย	4
4. การจัดการขยะของ อบต.ควรรวมกลุ่มกับ อบต.อื่น เพื่อสร้างศูนย์จัดการขยะร่วมกัน	3.73	0.93	ค่อนข้างเห็นด้วย	5
5. อบต.ควรส่งเสริมให้นักธุรกิจ เอกชน มาเป็นผู้จัดการปัญหาขยะ	3.31	1.07	ไม่แน่ใจ	9
6. อบต.ควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม และค่าบริการในการจัดการขยะให้สูงขึ้น เพื่อพร้อมที่จะดำเนินงาน	3.26	1.02	ไม่แน่ใจ	10
7. อบต.ควรออกข้อบัญญัติให้สิทธิประโยชน์ลดภาษีแก่นักธุรกิจที่นำขยะที่ใช้แล้ว มาผลิตสินค้า	3.43	0.94	ไม่แน่ใจ	8
8. อบต.ควรจัดทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการขยะ ก่อนที่จะลงมือทำจริง	3.68	0.95	ค่อนข้างเห็นด้วย	6
9. อบต.ควรอนุญาตให้ก่อสร้างสถานที่กำจัดขยะ ในเขต อบต. โดยมีระบบการติดตาม	3.65	0.99	ค่อนข้างเห็นด้วย	7
10. อบต.ควรทำถังขยะสีต่าง ๆ เพื่อแยกขยะที่แตกต่างกัน ออกจากกัน	4.05	0.83	ค่อนข้างเห็นด้วย	3
รวม	3.72	0.93	ค่อนข้างเห็นด้วย	-

จากตาราง 12 พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างเห็นด้วยในมาตรการสนับสนุนการจัดการขยะ และเมื่อพิจารณาในรายประเด็นก็ยังคงพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อมาตรการดังกล่าวจะมี 2 ระดับ คือ ระดับที่ค่อนข้างเห็นด้วยกับมาตรการกับระดับที่ไม่แน่ใจ

มาตรการในระดับที่ประชาชนค่อนข้างเห็นด้วยว่าจะช่วยกำจัดขยะได้มีอยู่ 7 มาตรการ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. อบต. ควรติดประกาศและประชาสัมพันธ์ ห้ามการทิ้งขยะในที่และทางสาธารณะ ($\bar{X} = 4.31$)
2. อบต. ควรส่งเสริมการจัดทำธนาคารขยะเพื่อเป็นแหล่งรับซื้อและจำหน่ายขยะกลับไปรีไซเคิลแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ ($\bar{X} = 4.10$)
3. อบต. ควรทำถังขยะสีต่าง ๆ เพื่อแยกขยะที่แตกต่างกัน ออกจากกัน ($\bar{X} = 4.05$)
4. อบต. ควรนำขยะมูลฝอยไปทำเป็นเชื้อเพลิง ผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อใช้ชุมชน ($\bar{X} = 3.75$)
5. การจัดการขยะของ อบต. ควรรวมกลุ่มกับ อบต.อื่น เพื่อสร้างศูนย์จัดการขยะร่วมกัน ($\bar{X} = 3.73$)
6. อบต. ควรจัดทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการขยะก่อนที่จะลงมือทำจริง ($\bar{X} = 3.68$)
7. อบต. ควรอนุญาตให้ก่อสร้างสถานที่กำจัดขยะในเขต อบต. โดยมีระบบการติดตาม ($\bar{X} = 3.65$)

มาตรการในระดับที่ประชาชนไม่แน่ใจ ที่จะช่วยกำจัดขยะได้ มีอยู่ 3 มาตรการ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. อบต. ควรออกข้อบัญญัติให้สิทธิประโยชน์ ลดภาษีแก่นักธุรกิจที่นำขยะที่ใช้แล้วมาผลิตสินค้า ($\bar{X} = 3.43$)
2. อบต. ควรส่งเสริมให้นักธุรกิจ เอกชน มาเป็นผู้จัดการปัญหาขยะ ($\bar{X} = 3.31$)
3. อบต. ควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม และค่าบริการในการจัดการขยะให้สูงขึ้น เพื่อพร้อมที่จะดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.26$)

การที่กลุ่มตัวอย่างประชาชนค่อนข้างเห็นด้วยกับการให้ อบต. ติดประกาศและประชาสัมพันธ์ ห้ามทิ้งขยะในที่และทางสาธารณะ จะเป็นมาตรการที่จะช่วยสนับสนุนการจัดการขยะได้จริง น่าจะมีสาเหตุมาจากการที่ประชาชนได้เห็นขยะ มีผู้มาแอบทิ้งอยู่ริมทางสาธารณะและในที่สาธารณะ เมื่อไม่มีการติดประกาศเตือนหรือห้ามทิ้งขยะในบริเวณดังกล่าว ทำให้ประชาชนคิดว่าสามารถทิ้งได้ จึงทำให้เกิดกองขยะที่ใหญ่ขึ้น ซึ่งในบริเวณดังกล่าวไม่ควรที่จะนำขยะมาทิ้ง

การที่ประชาชนไม่แน่ใจว่า อบต. ควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม และค่าบริการในการจัดการขยะให้สูงขึ้น จะเป็นมาตรการที่จะช่วยสนับสนุนการจัดการขยะได้ น่าจะมีสาเหตุมาจาก

การขาดการประชาสัมพันธ์ชี้แจงการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม และค่าบริการให้แก่ประชาชน ได้รับทราบข้อมูลเบื้องต้นที่สาเหตุที่จะต้องปรับปรุงเป็นเพราะเหตุใด

หากทาง อบต. มีการบริหารจัดการขยะในพื้นที่จริง การปรับปรุงค่าธรรมเนียมและค่าบริการจะต้องดูในเรื่องของต้นทุน แล้วควรนำมาหาข้อยุติร่วมกันในการปรับปรุงค่าธรรมเนียม ให้สามารถบริหารจัดการขยะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ประจวบ เหมเวช, สัมภาษณ์, 2556)

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 13 ผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบมาตรการในการจัดการขยะในทัศนะของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ จำแนกตามข้อตัวแปรพื้นฐาน

สมมติฐานการวิจัย	Value	Prob.	ผลการทดสอบ
1. จำแนกตามเพศ	t – value = 0.637	0.525	ไม่ยอมรับสมมติฐาน
2. จำแนกตามอายุ	F – value = 0.505	0.604	ไม่ยอมรับสมมติฐาน
3. จำแนกตามการศึกษา	F – value = 2.026	0.062	ไม่ยอมรับสมมติฐาน
4. จำแนกตามอาชีพ	F – value = 3.839	0.001	ยอมรับสมมติฐาน
5. จำแนกตามสมาชิกในครัวเรือน	F – value = 0.972	0.379	ไม่ยอมรับสมมติฐาน
6. จำแนกตามรายได้	F – value = 6.096	0.002	ยอมรับสมมติฐาน

* ระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 13 สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบจากกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังนี้

1. สมมติฐานการวิจัยที่ว่า มาตรการในการจัดการขยะในทัศนะประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แตกต่างกันตามเพศ ไม่ยอมรับในระดับนัยสำคัญที่ .05
2. สมมติฐานการวิจัยที่ว่า มาตรการในการจัดการขยะในทัศนะประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แตกต่างกันตามอายุ ไม่ยอมรับในระดับนัยสำคัญที่ .05
3. สมมติฐานการวิจัยที่ว่า มาตรการในการจัดการขยะในทัศนะประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แตกต่างกันตามการศึกษา ไม่ยอมรับในระดับนัยสำคัญที่ .05

4. สมมติฐานการวิจัยที่ว่า มาตรการในการจัดการขยะในทัศนะประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แตกต่างกันตามอาชีพ ยอมรับในระดับนัยสำคัญที่ .05

5. สมมติฐานการวิจัยที่ว่า มาตรการในการจัดการขยะในทัศนะประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แตกต่างกันตามสมาชิกในครัวเรือน ไม่ยอมรับในระดับนัยสำคัญที่ .05

6. สมมติฐานการวิจัยที่ว่า มาตรการในการจัดการขยะในทัศนะประชาชนเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แตกต่างกันตามรายได้ ยอมรับในระดับนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 14 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนะของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ โดยรวม 3 มาตรการ จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็น	เพศ				T	P
	ชาย		หญิง			
	n = 167		n = 193			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
รวม 3 มาตรการ	3.87	0.589	3.83	0.569	0.637	0.525

* ระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนะของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แตกต่างกันตามเพศ ไม่ยอมรับในระดับนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 15 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ โดยรวม 3 มาตรการ จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็น	Df	SS	MS	F	p
ภาพรวม 3 มาตรการ					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.338	0.169	0.505	0.604
ภายในกลุ่ม	357	119.547	0.335	-	-
รวม	359	119.885	-	-	-

จากตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แตกต่างกันตามอายุ ไม่ยอมรับในระดับนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 16 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ โดยรวม 3 มาตรการ จำแนกตามการศึกษา

ความคิดเห็น	Df	SS	MS	F	P
ภาพรวม 3 มาตรการ					
ระหว่างกลุ่ม	6	3.992	0.665	2.026	0.062
ภายในกลุ่ม	353	115.893	0.328	-	-
รวม	359	119.885	-	-	-

จากตาราง 16 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แตกต่างกันตามการศึกษา ไม่ยอมรับในระดับนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 17 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ โดยรวม 3 มาตรการ จำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็น	Df	SS	MS	F	P
ภาพรวม 3 มาตรการ					
ระหว่างกลุ่ม	6	7.343	1.224	3.839	0.001
ภายในกลุ่ม	353	112.542	0.319	-	-
รวม	359	119.885	-	-	-

จากตาราง 17 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แตกต่างกันตามอาชีพ ยอมรับในระดับนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 18 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ โดยรวม 3 มาตรการ จำแนกตามอาชีพแตกต่างกันเป็นรายคู่

จำแนกตามอาชีพ	$\bar{x}$	ว่างงาน	เกษตรกร	รับจ้าง	ธุรกิจ	ลูกจ้าง	ข้าราชการ	อิสระ
ว่างงาน	3.67	-	-0.284	-	-	-0.374	-	-
เกษตรกร	3.95	-	-	0.270	-	-	-	0.348
รับจ้าง	3.68	-	-0.270	-	-	-0.361	-	-
ธุรกิจ	3.93	-	-	-	-	-	-	-
ลูกจ้าง	4.04	-	-	-0.374	-	-	-	-
ข้าราชการ	3.87	-	-	-	-	-	-	-
อิสระ	3.60	-	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 18 แสดงว่า มาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ จะพบว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในรายคู่ในระดับนัยสำคัญที่ .05 มี 5 คู่ คือ 1) ว่างงาน คู่กับเกษตรกร 2) ว่างงาน คู่กับลูกจ้าง 3) เกษตรกร คู่กับรับจ้าง 4) เกษตรกร คู่กับอิสระ และ 5) รับจ้าง คู่กับลูกจ้าง

ตาราง 19 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ โดยรวม 3 มาตรการ จำแนกตามสมาชิกในครัวเรือน

ความคิดเห็น	Df	SS	MS	F	P
ภาพรวม 3 มาตรการ					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.650	0.325	0.972	0.379
ภายในกลุ่ม	357	119.236	0.334	-	-
รวม	359	119.885	-	-	-

จากตาราง 19 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แตกต่างกันตามสมาชิกในครัวเรือน ไม่ยอมรับในระดับนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 20 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ โดยรวม 3 มาตรการ จำแนกตามรายได้

ความคิดเห็น	Df	SS	MS	F	P
ภาพรวม 3 มาตรการ					
ระหว่างกลุ่ม	2	3.959	1.980	6.096	0.002
ภายในกลุ่ม	357	115.926	0.325	-	-
รวม	359	119.885	-	-	-

จากตาราง 20 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนคติของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ แตกต่างกันตามรายได้ ยอมรับในระดับนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อมาตรการในการจัดการขยะในทัศนะของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ โดยรวม 3 มาตรการ จำแนกตามรายได้แตกต่างกันเป็นรายคู่

จำแนกตามรายได้	$\bar{x}$	0 - 5,000	5,001 - 10,000	10,001 บาทขึ้นไป
0 - 5,000	3.67	-	- 0.180	- 0.291
5,001 - 10,000	3.95	0.180	-	-
10,001 บาทขึ้นไป	3.68	0.291	-	-

จากตาราง 21 แสดงว่า มาตรการในการจัดการขยะในทัศนะของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระแจะ จะพบว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในรายคู่ในระดับนัยสำคัญที่ .05 มี 4 คู่ คือ 1) รายได้ 0 - 5,000 บาท คู่กับ 5,001 - 10,000 บาท 2) รายได้ 0 - 5,000 บาท คู่กับ 10,001 บาทขึ้นไป 3) รายได้ 5,001 - 10,000 บาท คู่กับ 0 - 5,000 บาท 4) รายได้ 10,001 บาทขึ้นไป คู่กับ 0 - 5,000 บาท